

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010125
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2116010125.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti odsúdenému M. X., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 24Nt/6/2016 zo dňa 7.3.2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.03.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného M. X., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 24Nt/6/2016 zo dňa 7.3.2016 tento (okresný súd) podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona a § 446a ods. 1 Trestného poriadku u odsúdeného M. X., nar. XX.XX.XXXX, rozhodol o návrhu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou tak, že bude pokračovať v ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení, ktoré mu bolo uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 zo dňa 28.6.2013 pod sp. zn. 1T/58/2013 aj po ukončení výkonu trestu. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že dospel k takémuto výroku (o potrebe pokračovania ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia) u obvineného vzhľadom na oboznámenú lekársku správu zo dňa 15.01.2016, podľa ktorej odsúdený aktuálne vykonáva predmetné ochranné liečenie na Úseku ochranných liečení Zdravotníckeho zariadenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou od 24.8.2015. K terapeutickým aktivitám patrila didaktoterapia. Odsúdený sa zúčastňoval skupinových psychoterapií. V liečbe bol primerane aktívny, do diania na skupine sa zapájal adekvátne, podnetne, zaujímal sa o liečbu po výkone trestu. Bol schopný sebareflexie. V civilných podmienkach doteraz iba sporadické obdobia neužívania návykovej látky, avšak s potencionálom sa po výkone trestu o abstinenciu pokúsiť. Záverom príslušná (lekárska správa) uvádza, že poskytnutá liečba splnila svoj účel a doporučuje sa v nej pokračovať aj po výkone trestu odňatia slobody v civile, hlavne v prostredí, kde sa potencionálne môžu nachádzať návykové látky. Táto (ďalšia liečba) poslúži ako kontrola vonkajšia pri zlyhaní kontroly vnútornej. Konajúci (I. stupňový súd) tiež poukázal na skutočnosť, že aktuálne sa odsúdený nachádza vo vynútenej abstinencii vzhľadom na realizovaný výkon trestu. Na tomto návrhu zotrval zástupca ÚVTOS aj v rámci verejného zasadnutia odvolacieho súdu. Na strane druhej odsúdený uviedol, že s návrhom riaditeľa nesúhlasí, teda nechce pokračovať v ambulantnom liečení.

Okresný súd v rámci svojho odôvodnenia svoj zákonný postup založený na potrebe pokračovania ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia u odsúdeného oprel aj o ustanovenie § 74 ods. 1 Trestného zákona, o ustanovenie § 446a ods. 1 Trestného poriadku. Podľa tohto zákonného ustanovenia (§ 446a ods. 1 Trestného poriadku) o pokračovaní v ochrannom liečení po skončení výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie počas výkonu trestu vykonáva na verejnom zasadnutí; zároveň rozhodne o spôsobe ďalšieho výkonu ochranného liečenia. Pred rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý; to neplatí, ak to jeho zdravotný stav neumožňuje alebo ak požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, na tento

účel oznámi súdu s dostatočným predstihom predpokladané skončenie výkonu trestu a zároveň zašle súdu lekársku správu o dosiahnutom výsledku ochranného liečenia tak, aby bolo možné rozhodnúť do skončenia výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd, riadiac sa vyššie citovaným zákonným ustanovením, resp. ustanovením § 74 ods. 1 Trestného zákona, rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti uznesenia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený M. X. v zákonnej lehote, ktorú aj odôvodnil. Poukázal v tejto (odôvodnenej sťažnosti) na lekársku správu oboznámenú v rámci samotného konania, podľa ktorej (lekárskej správy) liečba v jeho prípade už splnila účel. Tiež argumentoval skutočnosťou, že je otcom dvoch maloletých dcér, ktoré budú potrebovať všetok jeho voľný čas a sociálne zaopatrenie. V samotnej lekárskej praxi nie je garantovaná úspešnosť žiadnej liečby, či sa už jedná o dobrovoľné, alebo súdom nariadené liečenie, vždy to závisí od samotného pacienta.

Na podklade podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (sťažnosti odsúdeného), odvolací súd postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného M. X. je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Odvolací súd preskúmavajúc napadnuté uznesenie, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál, v neposlednom rade podanú sťažnosť odsúdeného, dospel k záveru, že okresný súd postupoval zákonne súladným spôsobom, pokiaľ na základe návrhu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou rozhodol o potrebe pokračovania ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia u odsúdeného M. X. aj po výkone trestu odňatia slobody. Takýto (výrok uznesenia okresného súdu) má svoju oporu v realizovanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, v rámci ktorého prvostupňový súd oboznámil lekársku správu ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podľa ktorej sa jednak konštatuje, že doteraz realizovaná liečba počas výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného M. X. splnila účel, avšak pre potreby eliminácie opätovného zneužívania návykových látok v civilnom prostredí doporučuje u odsúdeného M. X. pokračovať vo výkone ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia. Takáto (ďalšia liečba má poslúžiť ako kontrola vonkajšia pri zlyhaní kontroly vnútornej.

Okresným súdom zvolený procesný postup vyúsťujúci do rozhodnutia o pokračovaní v ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení u odsúdeného, má svoju oporu aj v ustanovení § 74 ods. 1 Trestného zákona a ustanovenia § 446a ods. 1 Trestného poriadku priamo citovanými ustanoveniami v napadnutom uznesení okresného súdu.

Naviac v súvislosti s posudzovaným prípadom zo strany odvolacieho súdu je potrebné poukázať na ustanovenie § 74 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého (zákonného ustanovenia), ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Trvanie ochranného liečenia uloženého páchatelovi, ktorý užíva návykovú látku a spáchal trestný čin pod jej vplyvom alebo v súvislosti s jej užívaním, môže byť však ukončené, ak sa počas jeho výkonu zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť. O prepustení z ochranného liečenia rozhoduje súd.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia a osobitné ustanovenie § 74 ods. 2 Trestného zákona a súčasne sťažnostné dôvody odsúdeného M. X., tunajší odvolací súd zastáva názor, že na jednej strane je indikované ďalšie pokračovanie ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia u odsúdeného. Na strane druhej pre prípad, že by sa odsúdený nepodrobil takejto (forme ochranného liečenia) z dôvodu absencie akéhokoľvek záujmu tohto (odsúdeného) o ďalší jeho výkon, nie je vylúčené, na základe príslušného návrhu, rozhodnúť o jeho ukončení. V súlade so sťažnostnými námietkami odsúdeného, odvolací súd v tomto smere pripomína, že k efektívnemu dosiahnutiu účelu uloženého ochranného liečenia je potrebná aktívna účasť samotnej (osoby liečenej). V opačnom prípade je vykonávanie akejkoľvek formy liečby neefektívne, a teda v konečnom dôsledku neúčelné, čo je dôvodom na jej ukončenie.

Bolo preto potrebné rozhodnúť v zmysle výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.